

**JOAN FORTUNY
I LLUÍS FORTUNY**
DE LA COMPANYIA
ELÈCTRICA DHARMA

ELS GERMANS JOAN I LLUÍS FORTUNY han visitat aquesta setmana Lleida per acudir a la presentació de Re-Sona de Torrefarrera, festival on la Companyia Elèctrica Dharma parerà el dissabte dia 25 la gira dels seus 40 anys. L'únic concert a la demarcació lleidatana d'aquest històric grup, que plegà veles l'any 2011. La mort del seu cantant, bateria i percussionista, Josep Fortuny, al setembre del 2013, ha vestit de dol els integrants de la formació, que tornen a tocar: no amb noves cançons, sí amb finalitat terapèutica. Uns animals d'escenari que volen guarir-se de la pèrdua al so dels seus grans èxits.

FOTO: Tony Alcántara

ANNA MORA

@annetamora

Lleida

P. Tornen a Ponent. Quins records tenen de les seves actuacions al territori lleidatà?

R. Lluís Fortuny: Amb el temps recordes moltes actuacions, però no les saps encabir ni en el temps ni en l'espai. L'últim concert a les comarques lleidatanes va ser l'any 2008 a Tàrraga i també vam actuar al Senglar Rock, a les Basses d'Alpicat.

R. Joan Fortuny: A l'època que vam començar no era com ara, que hi ha ordinadors. Tenim records de tocar al Palau de Vidre dels Camps Elisis de Lleida i crec que una actuació davant d'una església...

P. El primer concert d'aquesta nova gira fou al festival Strenes de Girona. Què portaran al Re-Sona de Torrefarrera?

R. J.F.: El de Girona va ser un concert molt especial. Fa pocs dies i encara estem una mica en situació. Has de comptar que feia bastant que no actuàvem, que ho fèiem amb un bateria nou i que era l'inici de la gira única que hem programat pels 40 anys. Tot això era una barreja d'emocions que no sabies com et sortiria. Va quedar bé.

R. LL.F.: Molt bona resposta del públic. Des del gener que no quedaven entrades i va ser un concert molt emotiu. Bàsicament de retrobament amb els que ens escolten i de començar a retrobar-nos a nosaltres mateixos. Cosa que farem a Lleida amb els grans èxits de la Dhar-

ma durant tots aquests 40 anys.

P. Com resumeixen 40 anys damunt dels escenaris?

R. LL.F.: Quan vam programar fer aquesta gira encara estava el Josep entre nosaltres i vam pensar en un concert amb les cançons més emblemàtiques de la banda. A les actuacions més multitudinàries, com aquesta de Torrefarrera, intentarem tocar les cançons més famoses, aquelles que la gent reconeix. Temes que, fins i tot el jovent, coneix, i no sap de qui són. Ens passa sovint. Es pregunten: "Qui és? Això és la Dharma?".

P. L'únic concert a Lleida: perquè?

R. J. F.: Quan nosaltres vam decidir aquesta gira vam dir que no volíem que fos de molts concerts, sinó més aviat de pocs i ben seleccionats. No volíem tant la quantitat, buscàvem la qualitat. En primer lloc, perquè ens estàvem provant a nosaltres mateixos i, en segon lloc, perquè són concerts molt especials a causa del que hem explicat abans. A partir d'aquesta gira decidirem què farem amb el grup, cap a on volem anar, si seguim o ens plantem...

P. Tocar ajuda a prendre la decisió?

R. LL.F.: El món va molt ràpid, en canvi les persones no anem a tanta velocitat. Quan ocorre una desgràcia, el món al cap del mes se n'ha oblidat, però la persona afectada triga anys en assimilar-ho. Volem anar fent passos petits i això per nosaltres significa fer 15 com a molt 16 concerts i poques actuacions per recuperar l'equilibri. El Josep, apart de tocar la bateria, era l'arqueòleg del grup, el que aportava més

“

A Torrefarrera
tocarem les cançons
més emblemàtiques,
aquelles que la gent
reconeix més

El Josep es mereix
un homenatge
musical, però també
un que englobi totes
les seves facetes

”

idees. Encara que som un grup i ens autogestionem a nosaltres mateixos, sempre hi ha algú que té més habilitats per una cosa que una altra. I ara aquest equilibri s'ha trencat. Entre nosaltres hem d'anar a poc a poc buscant-lo. El món va ràpid, com deia abans, però nosaltres no volem córrer. Necessitem caminar a passets petits.

P. Una gira similar a la que ideàveu amb el Josep, doncs.

R. J.F.: Amb el Josep estàvem iniciant-la, ja que anàvem a incorporar més cançons noves. Estàs a casa passant un dol difícil, ja ens havia passat amb el Esteve el 1986, i quan et poses a fer noves cançons i a compondre, necessites tenir una il·lusió molt bèstia musicalment. No vol dir que no tinguem motivació per crear, però sense el Josep no ens ve de gust. Fem la gira, som animals de escenari, i el trobes a faltar, per això creiem que és positiu pel grup trobar-se, i terapèutic. En broma ens animo i dic: "I, si en comptes d'anar al psicòleg, pugem a l'escenari?" Cantar junts es enforteix. Hem de tocar el que fèiem amb el Josep.

P. És un homenatge cap a ell?

R. LL.F.: Qualsevol gira és un homenatge cap al Josep i també cap a l'Esteve. Els portem als dos posats i no concebem la Dharma sense un d'ells. Però ens agradaria fer un homenatge específicament per al Josep. Ell, apart de músic era poeta, feia les portades, els dibuixos, abastava moltes coses de la Dharma... Es mereix un homenatge musical, però un que també englobi totes les seves facetes, que eren moltes.